

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

23 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă

Judecători – Ion Guzun, Elena Covalenco, Liliana Catan și Iurie Diaconu, judecând în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul din Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Pavel Guțan, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2015, în cauza penală, în privința lui

Gojeanu Gheorghe Ivan, născut la 04 iulie 1985, originar din r-nul Ialoveni, s. Molești și domiciliat în mun. Chișinău, s. Dobrogea, str. Mihai Eminescu 6, ap. 37 ;

și

Pantea Veaceslav Ivan, născut la 18 decembrie 1987, originar și domiciliat în r-nul Ialoveni, s. Molești.

termenul de examinare a cauzei fiind:

- *în prima instanță din 26.09.2012 până la 23.05.2014;*
- *în instanța de apel din 13.06.2014 până la 17.02.2015;*
- *în instanța de recurs din 06.05.2015 până la 23.06.2015.*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Ialoveni din 23 mai 2014:

- Pantea Veaceslav, a fost achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat;
- Gojeanu Gheorghe a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal la 3 ani închisoare, fără amendă.

În conformitate cu art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumulul parțial al pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Ialoveni din 30.12.2013, i-a fost stabilit lui Gojeanu Gheorghe pedeapsa definitivă 4 ani și 8 luni închisoare, fără amendă.

Conform art. 90 Cod penal pedeapsa menționată a fost suspendată condiționat, stabilindu-i un termen de probă lui Gojeanu Gheorghe de 4 ani și 6 luni, obligându-l să nu părăsească în această perioadă locul său de trai fără permisiunea organului care exercită controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei.

Conform art. 62 alin. (3) Cod penal în calitate de obligație pentru perioada termenului de probă i-a fost aplicat lui Gojeanu Gheorghe - 80 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a reținut că, Gojeanu Gheorghe la 29.07.2012, aproximativ la orele 17.20, având scopul sustragerii deschise a bunurilor

altei persoane, aflându-se în ograda lui Zabulica Daniela, situată în s. Molești. r. Ialoveni, aplicând violență nepericuloasă pentru viață, față de Prepeliță Taisia, care se afla în ospeție, în mod deschis, i-a sustras un telefon mobil de model „Nokia” la prețul de 700 lei, astfel cauzându-i părții vătămate o pagubă materială considerabilă în valoare de 700 lei.

De asemenea Pantea Veaceslav este învinuit de către organul de urmărire penală precum că împreună cu Gojeanu Gheorghe a săvârșit sustragerea deschisă a telefonului, fapt ce nu și-a găsit confirmare în instanța de judecată.

3. Nefiind de acord cu sentința, acuzatorul de stat, a depus apel în care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a-l recunoaște culpabil pe Pantea Veaceslav de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b) și e) Cod penal și a-i stabili o pedeapsă de 4 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis. A recunoaște culpabil pe Gojeanu Gheorghe de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 al. 2) lit. b) și e) Cod penal și a-i stabili o pedeapsă 4 ani închisoare. Potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal a adăuga partea neexecutată a pedepsei stabilite prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13.06.2013, în baza art. 187 alin. 2) lit. e) și 287 alin. 2) lit. b) CP - 3 ani și 6 luni și a sentinței Judecătoriei Ialoveni din 30.12.2013 în baza art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, 4 ani și 6 luni și a-i stabili o pedeapsă definitivă lui Gojeanu Gheorghe de 6 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În argumentarea apelului declarat acuzatorul de stat a invocat că:

- instanța de fond la adoptarea sentinței n-a ținut cont de probele prezentate de acuzatorul de stat dând o apreciere subiectivă declarațiilor părții vătămate și probelor examinate, dând apreciere și bazându-se pe declarațiile inculpaților suscitade care sunt contradictorii atât în instanța de judecată, cât și în cadrul urmăririi penale;

- instanța de fond în sentință nu a dat apreciere declarațiilor părții vătămate care indică direct că a fost bătută anume de Gojeanu Gheorghe care ulterior i-a luat telefonul din mână în timp ce Pantea Veaceslav se afla lângă dânsa și se râdea. La fel partea vătămată a confirmat faptul că Pantea Veaceslav peste câteva zile i-a restituit telefonul mobil de model „Nokia”;

- acțiunile inculpaților Gojeanu Gheorghe și Pantea Veaceslav au fost corect calificate în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, fiind stabilită pe deplin vinovăția acestora în săvârșirea infracțiunii imputate, prin totalitatea de probe acumulate la cauza penală, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor;

- instanța de fond a dat o încadrare juridică greșită acțiunilor inculpaților și apreciind subiectiv probele acumulate, a pronunțat o sentință, care este contrară legii;

- la aprecierea pedepsei instanța de judecată n-a ținut cont îndeajuns de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia la stabilirea și aplicarea pedepsei se ține seama de gravitatea infracțiunii săvârșite, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de persoana celui vinovat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2015, a fost respins ca nefondat apelul procurorului, cu menținerea sentinței.

4.1. Pentru a se pronunța instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Gojeanu Gheorghe a săvârșit infracțiunea imputată lui, iar Pantea Veaceslav nu a săvârșit infracțiunea incriminată.

Având în vedere că, instanța de fond în privința lui Pantea Veceslav a pronunțat o sentință de achitare, deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpat, instanța de apel a conchis că instanța de fond corect a reîncadrat învinuirea în privința inculpatului Gojeanu Gheorghe prin excluderea indicelui b), alin. (2) art. 187 Cod penal.

Astfel, încadrarea acțiunilor inculpatului Gojean Gheorghe conform art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal după indicii calificativi „sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătate”, este corectă.

Privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că, instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale și în conformitate cu revederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Totodată, potrivit prevederilor art. 16 Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, săvârșit de către Gojeanu Gheorghe se clasifică ca fiind gravă și săvârșită cu intenție.

Circumstanțele care atenuează răspunderea penală a inculpatului Gojeanu Gheorghe prevăzute de art. 76 Cod penal, nu se rețin.

Circumstanțele care agravează răspunderea penală a inculpatului Gojeanu Gheorghe prevăzute de art. 77 Cod penal, nu se rețin.

Din considerentele menționate, instanța de apel a menționat că instanța de fond just a concluzionat că corectarea și reeducarea inculpatului Gojeanu Gheorghe este posibilă și rațională fără izolarea acestuia de societate fapt determinat atât de circumstanțele cauzei, cât și de persoana celui vinovat.

Astfel, instanța de fond corect a numit inculpatului Gojeanu Gheorghe pedeapsa în limita stabilită de prevederile art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, având în vedere că sancțiunea legii prevede pedeapsa închisoare de la 3 la 6 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 500 la 1000 unități convenționale.

Totodată, corect instanța de fond în conformitate cu art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumulul parțial pedepsei stabilite prin sentința judecătorească Ialoveni din 30.12.2013, a stabilit lui Gojeanu Gheorghe pedeapsa definitivă 4 (patru) ani 8 luni închisoare, fără amendă.

În speță, conform art. 16 Cod penal, infracțiunea prevăzută la art. 187 alin. 2) Cod penal este una gravă, iar ținând cont de circumstanțele pricinii nu există impedimente la aplicarea art. 90 Cod penal.

Astfel, instanța de fond just a conchis că corijarea inculpatului Gojeanu Gheorghe este posibilă și nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită sub formă de închisoare, acordându-i în acest sens un termen de probă.

Totodată, instanța de apel a reținut că, instanța de fond corect conform art. 62 alin. (3) Cod penal în calitate de obligație pentru perioada termenului de probă i-a aplicat lui Gojeanu Gheorghe 80 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Din considerentele menționate, instanța de apel a considerat că apelul declarat de acuzatorul de stat este neîntemeiat, or, instanța de fond și-a motivat soluția menționată, nu a comis careva omisiuni, erori sau viciu fundamental, a pronunțat o sentință legală și întemeiată, a stabilit pedeapsa menționată inculpatului, ținând seama de toate circumstanțele.

5. Hotărîrea instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către procuror, făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei penale spre rejudecare în aceeași instanță de apel într-un alt complet de judecată. Recurentul invocă că, s-a dat o apreciere incorectă a probelor; instanța de apel nu s-a expus asupra probelor învinuirii; nu s-a expus asupra declarațiilor părții vătămate date în cadrul urmăririi penale; nu s-a ținut cont de gradul de pericol social; Gojeanu Gheorghe anterior a fost condamnat, astfel instanța nu au fost în drept să aplice prevederile art. 90 Cod penal.

6. Judecînd recursul procurorului în raport cu materialele cauzei și temeiurile invocate, Colegiul lărgit concluzionează că, acesta urmează a fi admis în privința lui Gojeanu Gheorghe din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecînd recursul instanța este în drept să admită recursul, să caseze total sau parțial hotărîrea atacată, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Din norma supra menționată rezultă că, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel și de fond, inclusiv și să le caseze parțial, în cazul constatării comiterii erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărîri ilegale.

Reieșind din dispoziția alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.*

În recursul declarat de procuror, se invocă temeiurile stipulate de pct. 6), 10), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevăd că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel, atunci cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărîrii sau acesta este expus neclar, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Din conținutul recursului declarat, rezultă că autorul acestuia își exprimă dezacordul privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința lui Gojeanu Gheorghe, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite inculpatului pentru infracțiunea săvîrșită. Consideră că hotărîrile contestate nu au fost motivate suficient sub acest aspect, fără a fi elucidate obiectiv toate circumstanțele cauzei la individualizarea pedepsei inculpatului.

Analizînd hotărîrile judecătorești sub aspectul menționat, în raport cu circumstanțele cauzei, în prezenta speță, Colegiul lărgit consideră că, soluțiile instanțelor de fond și apel în latura stabilirii modului de executare a pedepsei sînt neîntemeiate, la adoptarea cărora nu s-a ținut cont în deplină măsură de norma art. 75 Cod penal, ce prevede că persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

În continuarea concluziilor sale, instanța de recurs remarcă că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege, de care sînt obligate să se conducă instanțele de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Instanțelor de judecată, legea penală le acordă o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării pedepsei penale, luînd în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvîrșite, persoana celui

vinovat, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținând cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată, Colegiul menționează că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată, iar după caz, instanța este în drept de a aplica și prevederile Părții Generale a Codului penal, inclusiv și ale art. 90 Cod penal, în cazul în care nu sunt careva impedimente.

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane.

Categoria și termenul pedepsei ce urmează a fi stabilit este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art. 76-77 Cod penal, precum și efectele acestora prevăzute în art. 78 Cod penal.

Prin urmare, termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește luând în considerație și personalitatea infractorului, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului pînă sau după săvârșirea infracțiunii.

În prezenta cauză supusă judecării, sancțiunea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, imputată inculpatului Gojeanu Gheorghe prevede pedeapsa cu închisoare de la 3 la 6 ani și conform art. 16 alin. (4) Cod penal, se consideră ca infracțiune gravă.

Din conținutul părții descriptive a sentinței, la capitolul stabilirii tipului pedepsei inculpatului Gojeanu Gheorghe, instanța de fond și de apel a menționat că au ținut cont de personalitatea inculpatului și gravitatea crimei comise care se califică ca gravă, stabilindu-i inculpatului pedeapsa cu închisoare de 3 ani, fără amendă. Iar în conformitate cu art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumulul parțial al pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Iaoveni din 30.12.2013, i-a fost stabilit lui Gojeanu Gheorghe pedeapsa definitivă 4 ani și 8 luni închisoare, fără amendă, adică în limitele prevăzute de sancțiunea normei imputate.

După efectuarea acestei proceduri de individualizare și stabilirea termenului pedepsei cu închisoare, instanțele de judecată urmează să continue operațiunea de individualizare a acesteia, dar în aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa numită inculpatului, urmează a fi pusă în executare ori sub condiția personalității acestuia de a se corecta și reeduca se poate de concluzionat că scopul pedepsei poate fi atins prin suspendarea executării pedepsei aplicate vinovatului pe un termen de probă.

În speța dată, instanța de fond, luând în considerație că circumstanțele atenuante și agravante lipsesc, de persoana celui vinovat, a conchis că e necesar de a-i stabili pedeapsă cu aplicarea art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei. Suplimentar la aceste concluzii, instanța de apel a constatat și caracteristica acestuia de către Primăria Iaoveni unde este caracterizat nesatisfăcător.

Studiind minuțios lucrările dosarului în raport cu concluziile instanțelor de fond și apel, Colegiul lărgit consideră că aceste instanțe nu și-au motivat suficient hotărârile sale

la capitolul individualizării pedepsei și incorect au conchis de a aplica prevederile art. 90 Cod penal.

Așadar, instanța de recurs notează că, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnatului prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de el este un incident în viața acestuia.

Suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei numită de către instanțele de judecată prin hotărâre de condamnare de a suspenda pe o perioadă anumită executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului; aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

În viziunea instanței de recurs, instanțele de fond și apel insuficient au abordat condițiile ce vizează circumstanțele cauzei și persoana celui vinovat.

Circumstanțele cauzei, potrivit art. 75 Cod penal, se referă atât la cele care atenuază răspunderea, cât și la cele care agravează răspunderea, de care instanța este obligată să țină cont la individualizarea pedepsei.

Din cuprinsul hotărârilor, Colegiul lărgit observă că inculpatul nu se căiește sincer de cele săvârșite și nu a conștientizat gravitatea acțiunilor sale criminale.

De asemenea, Colegiul lărgit apreciază critic și temeiul reținut de către instanța de apel pentru susținerea concluziei primei instanțe privind aplicarea art. 90 Cod penal, în privința inculpatului, și anume că acesta i-a întors telefonul părții vătămate.

Un alt aspect, în opinia instanței de recurs, care nu a fost abordat suficient de către instanțele de fond și apel la individualizarea executării pedepsei este și persoana celui vinovat.

La capitolul *persoana celor vinovați* – instanțele trebuiau să efectueze o analiză amplă a personalității infractorului, să dispună de date referitoare la calitățile fizice și psihice ale făptuitorului manifestat prin fapta comisă, în perioada premergătoare săvârșirii faptei prejudiciabile și după săvârșirea acesteia, în timpul judecății etc.

Sub acest aspect, Colegiul consideră că instanțele de fond și apel neîntemeiat au reținut că inculpatului pot fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal, or din materialele dosarului, inculpatul nu este la prima abatere de la legea penală (f.d. 154-157, vol. I).

Astfel, instanța de recurs, în speța dată, găsește întemeiate argumentele recursului declarat de procuror și constată că concluzia instanțelor de fond și apel, precum că scopul legii penale poate fi atins și fără executarea pedepsei reale cu închisoare, aplicând prevederile art. 90 Cod penal, ca fiind eronată și neîntemeiată și din aceste considerente o va exclude, nefiind considerat faptul că, prin această soluție se înrăutățește situația condamnatului.

Ca agravare a situației condamnatului se subînțelege situațiile de schimbare a soluției din achitare în condamnare, de încadrare juridică la o infracțiune mai gravă, sau un alt aliniat nou, literă, de înlocuire a sancțiunii cum ar fi a măsurii educative în pedeapsa prevăzută de sancțiune, din amendă în închisoare, prin mărirea cuantumului aceleiași pedepse ori adăugarea la pedeapsa principală a pedepsei complementare, de aplicarea unor măsuri de siguranță la care nu fusese inițial condamnat, de reținere în recurs a stării de recidivă, a concursului de infracțiuni în loc de infracțiune continuă; situații de învinuire care esențial, după circumstanțe reale, diferă de cea de la început sau orice altă modificare a învinuirii, ce afectează dreptul inculpatului la apărare.

În temeiul celor expuse, Colegiul lărgit conchide că, recursul declarat de procuror urmează a fi admis, casate parțial hotărârile instanțelor de fond și apel în partea stabilirii pedepsei inculpatului, cu excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

Totodată, Colegiul lărgit menționează că, odată ce se exclud prevederile art. 90 Cod penal, instanța de recurs nu poate menține prevederile art. 62 alin. (3) Cod penal, care la fel se vor exclude.

Referitor la dezacordul acuzatorului de stat privind achitarea lui Pantea Veaceslav, Colegiul lărgit menționează că, instanța de apel just nu a constatat nici una din probele acumulate la urmărirea penală și cercetate în ședința instanței de fond și apel care ar confirma vina inculpatului Pantea Veaceslav în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal.

Fiind audiat atât la urmărirea penală, cât și în ședința de judecată a instanței de fond, cât și a celei de apel, inculpatul Pantea Veaceslav, vina nu și-a recunoscut-o și a declarat, că la 29.07.2012 împreună cu Gojeanu Gheorghe s-au dus la Ion Zabulică pentru a-i propune de lucru. Au strigat la poartă, deoarece nimeni nu a ieșit, Gojeanu Gheorghe a intrat în ogradă, iar el a rămas după poartă. Din casă a ieșit Prepeliță Taisia care a purtat o discuție cu Gojeanu Gheorghe, conținutul căruia nu-l cunoaște. După discuție s-au îndreptat fiecare pe la casele lor. Careva bunuri n-a sustras și nici n-a văzut ca Gojeanu Gheorghe să fi sustras. A doua zi s-a întâlnit cu Prepeliță Taisia care i-a cerut să-i întoarcă telefonul, deoarece avea două telefoane la el, le-a arătat, însă nici unul nu aparținea lui Prepeliță Taisia.

Suplimentar a comunicat că după 08.08.2012 s-a prezentat la partea vătămată pentru că ea a scris plângere la poliție, iar când a întrebat pentru ce a scris plângerea partea vătămată a spus că se vor clarifica la primărie. Pe Prepeliță Taisia o cunoaște din mahala, telefonul nu l-a sustras și nu cunoaște de ce partea vătămată a indicat că el i-a furat telefonul (f.d. 36, 213 Vol. 1, 33 Vol. 2).

Totodată, partea vătămată Prepeliță Taisia, fiind audiată în cadrul instanței de fond și de apel a declarat că „la 29.07.2012 în jurul orelor 15:15 a venit la ea, Gojeanu Gheorghe cu Pantea Veaceslav. Gojeanu s-a prezentat drept colaborator la poliție și i-a spus că feciorul ei a fost bătut. Auzind cele spuse, i-a cerut legitimația și în același timp a scos din buzunar telefonul, pentru a-l suna pe fecior, însă Gojeanu i l-a smuls din mână. La solicitarea ei de a îl returna, acesta a refuzat, a împins-o și a plecat.

A doua zi s-a întâlnit cu Gojeanu Gheorghe și i-a cerut telefonul, acesta însă a refuzat. A depus plângere la poliție, iar după acesta Pantea a venit la ea acasă și i-a reproșat de ce la dat la poliție. Telefonul a fost returnat. Careva pretenții față de Gojeanu și Pantea nu are, îi iartă, dar totodată consideră că vinovat de sustragerea telefonului se face Gojeanu dar nu Pantea.

Suplimentar a comunicat că Pantea la momentul când Gojeanu a luat telefonul se afla după poartă, după aceia au plecat împreună, ulterior s-a adresat la poliție, Gojeanu la ea acasă nu s-a prezentat, sunând la numărul său de telefon a răspuns Gojeanu comunicându-i să-i aducă telefonul, iar când a văzut că nu aduce telefonul a scris plângere la poliție, însă cine a adus telefonul nu a văzut” (f.d. 18, 210-212 Vol. I, f.d. 31, Vol. II).

Aceste declarații ale inculpatului Pantea Veaceslav și a părții vătămate Prepeliță Taisia, Colegiul lărgit le consideră corespunzătoare adevărului, deoarece atât la urmărirea penală, cât și în ședințele instanței de fond și celei de apel, Pantea Veaceslav și Prepeliță Taisia au dat declarații consecvente, concludente, iar pe parcursul judecării cauzei n-au fost aduse careva probe pertinente, concludente, utile și veridice, care ar

corobora între ele și ar demonstra vinovăția inculpatului Pantea Veaceslav în aceea că împreună cu inculpatul Gojeanu Gheorghe ar fi comis jaful asupra părții vătămate Prepelița Taisia dimpotrivă, s-a constatat cu certitudine că Pantea Veaceslav nu a participat la sustragerea telefonului, deoarece în acel moment se afla la o distanță îndepărtată de locul comiterii infracțiunii.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide că, recursul declarat de acuzatorul de stat urmează a fi admis, casate parțial hotărârile instanței de fond și de apel în partea aplicării prevederilor art. 90 și 62 alin. (3) Cod penal în privința lui Gojeanu Gheorghe, în rest hotărârile se mențin.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DISPUNE:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul din Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Pavel Guțan, casează parțial sentința Judecătorei Ialoveni din 23 mai 2014 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2015, în privința lui *Gojeanu Gheorghe Ivan*, rejudecă cauza în această parte și pronunță o nouă hotărâre, după cum urmează:

Gojeanu Gheorghe Ivan se consideră condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal la 3 ani închisoare, fără amendă.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumulul parțial al pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Ialoveni din 30 decembrie 2013, a-i stabili lui Gojeanu Gheorghe pedeapsa definitivă de 4 ani și 8 luni închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Se exclud prevederile art. 62 alin. (3) Cod penal –munca neremunerată în cazul condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, în calitate de obligație pentru perioada termenului de probă, aplicată în privința lui Gojeanu Gheorghe.

Termenul de executare a pedepsei lui Gojeanu Gheorghe Ivan se calculează din momentul reținerii acestuia.

Celelalte dispoziții ale hotărârilor contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 10 iulie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Ion Guzun

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu